

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/6. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18—, polletno K 9—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašnju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Odpravite cenzuro!

To je naslov uvodnega članka v „Karlinské Listy“ z dne 20. t. m., ki izhaja v Karlinu na Češkem. Vsebinska istega velja popolnoma tudi za naše razmere. „Jutra“, katero ima pri naši ljubi vladni črno piko, moramo tembolj z ogorčenjem protestirati proti zaplombam v strokovnem, delavskem listu, ker politični opozicijski listi že itak nimajo nobene milosti več pri cenzorju. Kdor je videl „Narodni Delavec“ od pretekle sobote, katerega je modri svinčnik neusmiljeno razčrtal, stiskal je gotovo ogorčen pesti in trpki čuti so prevevali dušo vsakega Slovenca. In vse to, zakaj? Radi denuncijantstva, radi infamnega pisanja enega lista, ki ne zasluži imena, katerega nosi.

Ščuvanje v tem listu proti nasprotni stranki zavzema že take meje, da bi ga morala vlada ne samo zapleniti, temveč tudi postaviti na zatožni klopi, kamor želi drugim, ki ne trobijo v njegov rog.

Radi tega lista je izšla prepoved v Pulo, kjer so se bali slovensko-srbskih „veleizdajnikov“. Radi tega se nam maši usta, ker del našega naroda še vedno poljubljaja bič, ki ga tepe. Radi tega zaplenjajo opozicijske liste, ker kritizirajo neznosne razmere, ki vladajo pod geslom „Divide et impera“ in kažejo na izvestno podkupljene duše, ki tišče narodov tilnik k tlom pod krinko krščanstva, da mu lažje sovražnik jemlje od pamtveka njegov jezik in rodno grudo.

Logično bi torej morala biti prepovedana vsaka kritika, vsako ščuvanje, bodisi proti vladni ali pa tudi stranki, ker tudi zadnje imajo svoje dolžnosti in pravice. Toda tu vidimo ravno nasprotno. Nemci in njihovi zavezniki, slovenski klerikalci hujš-kaj danna dan na brahijalna nasilstva in nasilstva v avtonomnih uradih, kjer imajo oni besedo. Pozivajo na poboje, kličejo na pomoč državno pravdnistvo, policijo, državo, vojsko, mornarico in vse, kar bi le količkar moglo služiti njihovim umazaniam nakanam po znanem receptu: Namen posvečuje sredstva. In opozicijske stranke, kje imajo svojo moč za odpor proti takim nasilstvom? Proti njim je vse, kakor se vidi! Ah, ni ne vse proti njim... Za njimi stoje, sicer molče, tisoči in tisoči naroda, ki navidezno mirno prenašajo vse te darove, ki jih prejema narod slovensko-klerikalne-nemške vlade. Odpravite cenzuro in slišali boste njih glas, videli boste, da hipoma izgine hlapčevska udanost, ki pogostokrat meji na nesramno hinavščino, radi osebnih in strankarskih koristi. Odpravite cenzuro, da ne bodo ostala nekaznovana lopovstva, ki se vrše na naslov lojalnih Slovencev od strani izdajic in narodnih nasprotnikov.

Toda predaleč sem prišel, kljub temu, da mi silijo trpke besede na pero... Naj

imajo besedo „Karlinské Listy“. (G. pravdnik, sledi nezaplenjen citat. Op. ured.)

„Čim pride v Prago kak tujec v dobi po kakem „kulturnem“ pojavu Nemcev proti Čehom in pogleda na češke časopise, začudi se nad tem, ko uzre na mesto natisnjenih strani prazen papir z napisom „Zaplenjeno“, znak, da se je teh praznih mest dotaknil svinčnik cenzorja. Avstrija je namreč edina kulturna država, v kateri še v dvajsetem stoletju in za časa splošne probuje vlada neomejena cenzura, delajoč na leto na tisoče goldinarjev škode izdajateljcem časopisov, brošur in knjig in konečno uničuje tudi najboljše in najprimernejše scene in monologe v gledaliških izdajah, tako, da dovaja avtorja do obupnosti, da opušča svoj poklic.“

„Ravno pred nekoliko dnevi je pisal neki „chebský šváčský“ dnevnik o Čehih, kakor o narodu „lotru“ (!!) in „ušvih pseh“ (!!) in ni bil radi tega konfisciran. Nemški listi ščujejo proti nam s tako besnostjo, da ne mine na Češkem niti ena nedelja, da bi ne prišlo do kakega surovega in bestialnega nasilja. In ako pišejo češki listi o teh dogodkih, katere je izzval nemški tisk, so češki listi takoj zaplenjeni. Ko bi cenzura pazila na to, da bi najprej zaplenila vse one razbesnele nemške liste, ki ščujejo proti Čehom, bi nikdar in nikjer ne prišlo do krvoprolitja in nasilnosti in češkim listom bi se tako najbolje odvnila priložnost, da bi ne mogli pisati o takih stvareh in kazati na to ubogo nemško „kulturo“. Čemu je torej v Avstriji cenzura? Samo radi Čehov? Ne velja li tudi za Nemce? Odpravite tedaj cenzuro. Delajte pravično in enakopravno.“

„Cenzura je nastala po cerkvenem pravu. Kako nasprotje! Cerkev in policija! Cerkevno pravo je začetkoma hotelo ovirati razširjanje protiverskih knjig in tako je nastala cenzura rokopisov in tiskovin leta 1545, in sicer vsled luteranskega koncila. Pod kaznijo cerkvenega prokletstva in velike denarne globe je bilo prepovedano tiskati ali razpečavati knjige, katere niso bile prej od cerkvenega dostojanstvenika pregledane in potrjene. Običajno so to delali škofje. († Ant. Bonaventura bi si želel tistih časov. Op. pis.) Ta cerkvena cenzura obstoja še danes, vendar pa le za spise namenjene duhovništvu. Dandanes pa nima ta cenzura za širšo javnost nobene veljave, ker jo nadomestuje — policijska cenzura.“

„In bile so absolutistične in policijske države, katere so vsprejele to priljubljeno jim cenzuro, da so tem lažje dušile glasove po pravičnosti proti krivicam, ki so se dogajale od strani vladnih organov. V Avstriji je bila cenzura že davno vpeljana in l. 1781. je bila razširjena tudi na časopise in kole-darje. Ko je revolucijsko leto osemindesetdeseto oviralo pot absolutizmu, je bila povsod odpravljena cenzura —

samo v Avstrijo se je povrnila zopet in tukaj sedaj najhujše vlada v gledaliških igrokazih.“

„V polnem obsegu obstajala je cenzura pri nas do 15. marca l. 1848., ko je bila istočasno s podeljeno ustavo odpravljena tudi cenzura in proglašena svoboda tiska. S cesarskim patentom z dne 4. marca 1849., kateri govori o političnih naših pravicah (?), je bila svoboda tiska zopet potrjena. Ali že 13. marca istega leta — torej devet dni potem — je bil izdan cesarski patent, kateri je obsegal razna določila o tisku. In s tiskovnim načrtom l. 1852. in s poznejšim tiskovnim zakonom l. 1862. vpeljana je bila novodobna cenzura s konfiskacijsko prakso, katere nadomestuje stari način cenzure, kateri bi bil dandanes nemogoč radi obilice literarne produkcije in vsled množine časopisov. Prejšnje predlaganje rokopisov na pristojnem mestu k cenzuri je bilo zamenjano s predlaganjem iztisov predno se izdajo v javnost in to pod kaznijo. Konečno ostaja torej načelo vedno isto.“

„Svoboda tiska, v letu osemindesetsetem proglašena v Avstriji in na podlagi temeljnih zakonov l. 1867. (januarja) zagotovljena, ni torej popolna. Modri svinčnik cenzorja prečrta, če se mu zdi potrebno eno besedo, en stavek in radi teh par besed zapleni policija celo izdajo časopisov, oziroma knjig, katere so včasih izdane v velikih množinah. Drugje uživa tisk popolno svobodo in je podvržen edinole sodišču radi eventual. žaljenja časti.“

„V sosednjih evropskih državah ne eksistira več zaplomba. Pri nas imamo sicer že splošno, takozvano enako volilno pravico za državni zbor — svobode tiska in neomejene kolportaze pa le še nimamo in jih tudi še tako kmalu ne pričakujemo. Novi tiskovni načrt je bil predlagan in zagotovljen v zakonskem predlogu in konečno se je tudi v tiskovnem odseku o njem proučevalo. Vendar pa k cilju še nismo prišli — svinčnik cenzorja vlada dalje.“

„Češka politika ima najbolj vezane roke potem vladajoče moderne cenzure (žal tudi pri nas. Op. pis.), nemško časopisje sme ščuvati, ali Čehi morajo molčati. Vsled tega mora biti geslo vseh čeških poslancev (bolje vseh nemških poslancev. Op. pis.) in politikov: Popolna odstranitev cenzure in v boju proti temu ostanku iz srednjega veka bi ne smeli odnehati prej, dokler nam ne zasije popolna svoboda tiska.“

Tako Čehi in mi ponavljajmo pri vsaki priliki: „Proč s cenzuro.“

Boj do skrajnosti!

Pri baronu Schwarzu se moči šiba za napredne Slovence. Pravijo, da še sedaj leži pri njem novi volilni red za mestno občino ljubljansko, ki ga je sprejela v de-

želnem zboru klerikalna večina. Kadar naprednjaki ne bomo pridni, pa bo odposlala tukajšnja deželna vlada na ministrstvo volilno reformo in zaprosila za cesarjev podpis.

V resnici se občinskim svetnikom, ki bodo volili prihodnji tork z nova ljubljanskega župana, dopoveduje, da jih doleti Schwarzova šiba. Če bi še enkrat volili za župana Ivana Hribarja in bi ta sprejel, bi vlada takoj potrdila novo volilno reformo, vladni komisar pa bi razpisal in vodil volitve.

Novi volilni red za Ljubljano je tak upraven zmazek, da je v normalnih razmerah čisto nemogoče, da bi dobil najvišjo sankcijo. Če pa bodo odločali le politični motivi, bo vlada potrdila vse, kar bodo klerikalci hoteli kakor hitro so vladna stranka.

Naša stranka mora torej računati s tem, da bo novi volilni red potrjen in da je le vprašanje, kedaj. V našem interesu ni, če čakamo, da nam vlada skozi leta in leta kaže šibo v obliki nove volilne reforme, tudi ni v našem interesu, da čakamo tako dolgo, da se nasprotniki toliko ojačijo, da nam na podlagi te volilne reforme prizadenejo smrten udarec.

V našem interesu je, da pride odločitev za to reformo čimprej. Položaj, v katerem smo danes, pa naravnost zahteva, da njeno rešitev pospešimo.

Sedaj naj reši vlada volilno reformo bodisi v tem bodisi v onem smislu! Naša pozicija v Ljubljani je po padcu župana Hribarja krepkejša kot kedaj prej. Najbolj mrtvi, najbolj pohlevni ljudje si žele dati izraz pri novih volitvah. Klerikalne intrige proti županu Hribarju, klerikalne denunciacije naših nedolžnih ljudi, klerikalne nepostavnosti, zapravljivosti in korupcije v deželnem odboru so odprle oči tudi najbolj slepim ljudem. Klerikalci so na svoji poziciji v Ljubljani izgubili še tisto malenkost, ki so je imeli.

Pod praporjem župana Hribarja mora v današnjih razmerah propasti vsak klerikalno-vladni kandidat, pa naj je isti klerikalci ali Nemec.

Mestni magistrat je že pod Hribarjem vedno vodil volitve s tako natančnostjo in vestnostjo, da jih vladni komisar ne more drugače. Sicer je pa zadnje čase itak že vlada vodila volitve v Ljubljani. Čemu se torej bati? Ali naj čakamo, da bodo šli klerikalci v boj po novi volilni reformi in sicer s parolo: „Dol z magistratno korupcijo!“

Naj pride na magistrat vladni komisar! Če je vse v redu — in o tem ne dvomimo — potem se ni ničesar bati. Ljubljansko občinstvo naj spozna, da se tudi za časa vladnega komisarja ne bo cedil iz mestne hiše sam med. Medvladje vladnega komisarja bi brezdvoma dokazalo kako kri vični so napadi klerikalcev na mestni ma-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

„Strahopetec!“

„Strahopetec, da, zato ker ne rešim zemlje vaše navzočnosti na njej! Ker mi vrag vedi kakšen nezmiseln predodek brani ubiti pošast, ki me hoče zapeljati v brezčastnost in v zločin... Kakšno grozodejstvo: umoriti vašega brata, vašega očeta!... In vaše nesramne besede, kako onečajo čistost najčistejšega dekleta v Italiji!“

„Strahopetec!“ je siknila ona izmed zob ter se vzpela kakor panterica. „Bojiš se teh par umorov... Imela sem te za moža... ti pa si samo babji lakaj... Ti ne maraš sile ljubezni... Rajši imaš moj najhujši strup in moje najostrejšje bodalo... Naj se zgodi tvoja volja: tu imaš oboje!“

Zavihtela je bodalo, ki ga je bila zgrabila na mizi ter planila nadenj. Rezilo tega bodala je bilo zastrupljeno. Najmanjša praska z njim je morala povzročiti takojšnjo, bliskovito smrt...

Ragastens je bil planil pokoncu. Postavil se je za mizo.

„Oh,“ je zamrmral z nekakim srdom. „Zakaj ni možki!... Udaril bi jo... ubil bi jo... Ne... Ah, ne! Ne morem... ne morem!“

Lukrecija je bila zgrabila za mizo. Prevrnila jo je, in kakor bi trenil, je bila pri Ragastensu.

Ta je oprezno počakal njenega zamaha. Njegove roke so se hipoma izprožile kakor dvojje mogočnih vzmetov in njegovi prsti so popadli Lukrecijo za obe zapestji.

Ona se je penila.

„Umri!“ je zarohnela.

„Milostljiva,“ je dejal Ragastens s strahovito mirnostjo, „pazite, da se ne ranite s tem, da bi izpustili zastrupljeno igračko, ki jo držite v roki...“

Njegove žilave roke so zavijale Lukrecijina zapestja. Mahoma je zarjula od bolečine: bodalo ji je zdrknilo iz roke, padlo na svojo ost in se drhtevasje zasadilo v parket.

Ta hip je padla Lukrecija nazaj in se vjajala na tleh. Ragastens jo je držal kleče v svojem prijemu. Segel je po bodalo, Lukrecija je prebledela kakor smrt...

„Izgubljena sem!“ je zajecjala.

„Pomiloščam vas!“ je odgovoril vitez mrzlo. „Prizanašam vam, kakor sem pravkar prizanesel drugemu morilcu vašemu bratu... Todaj zdaj je konec... glejta, da mi ne prideta več, niti vi niti on... strl bi vama glavo kakor škodljivim modrasom...“

To reki je bliskoma planil kvišku in skočil z bodalom v roki v sosednjo sobo.

Tudi Lukrecija je vstala, vsa blede, tuleča na glas. Divje je razbijala po zvonce in kričala:

„Semkaj, stražniki! K meni! Morilec je tu!...“

Vrata so se pričela šumoma odpirati. Oboroženci in napoli oblačene spremljevalke so pričele tekati na kup.

„V palači je! Nemogoče mu je uiti! Zastržite vse izhode! To je morilec vojvode Gandijskega... in hotel je zaklati tudi mene!“

In še ta hip se je zapodila za Ragastensom, z njo pa tucat stražnikov in enako toliko lakajev, dočim so ostali hiteli proti vratom in nabijali svoje arkebuz.

Ragastens je bil pretekel dvojje ali troje soban; ma homa se je znašel v prostorni dvorani, v dvorani poedin ki jo je bil že občudoval v njenem velikolepnem sijaju.

Tu je začul hrup, kričanje semintja, in bližajoče se korake... Spoznal je glas Lukrecije.

„Ali naj poginem v tem prokletem kraju?“ je mislil sam pri sebi. „Poginem kakor mlad lisjak, ki ne zna svojega rokodelstva in se dá zajeti v ležišču?“

Njegov ostri pogled je švignil po dvorani naokrog. „Oho!“ je zamrmral. „Rdeča sled! Pot krvi!... Pot zločina, ki bo zame pot v svobodo!...“

Spomnil se je bil krvave sledi, ki je šel za njimi tisto noč, ko ga je Lukrecijina dekla tako zagonetno pustila samega v tej dvorani — sledi, ki ga je vodila do Tibere. Pognal se je v tisto stran.

V trenutku, ko je skočil skozi vrata v ozadju, se je prikazala Lukrecija na drugem koncu dvorane.

„Tu je! Imamo ga!“ je kričnila vsa zasopla.

V dveh skokih je premerila dvorano poedin. Sledila je strašna gonja. Naposled je ona dospela v poslednjo dvorano baš tisti hip, ko je Ragastens z ramo ulomil steklena vrata, ki so vodila k Tiberi.

„Naš je! Primate ga!“ je zakričala.

Namesto odgovora se je Ragastens gromko zakrohotal. Stražniki so preplašeni obstali. Lukrecija pa je izbruhnila proti nebu, ki so ga plamenili žarki vzhajajočega solnca, kletev obupane besnosti ter padla onesveščena vznak po tleh.

Ragastens, z glavo naprej, je bil planil v reko ter izginil v žoltnih valovih Tibere.

(Dalje.)

gistrat, s tem bi pa tudi bilo vzeto klerikalcem najhujše sredstvo proti naši stranki.

Pamet in srce govorita torej za brez-obziren boj za župana Hribarja.

Ljudstvo pa naravnost zahteva volitev, da se z njimi mašuje nad klerikalno-vladno mahinacijo.

Prav je, da kličemo ljudem: Mirno kri! a preveč je zahtevano, da bi se ljudstvo zadovoljilo z izvolitvijo župana dr. Tavčarja in podžupana dr. Trillerja. Tako bi se lahko čast naše stranke rešila tudi brez padca župana Hribarja.

Zvestoba do župana Hribarja zahteva boj do skrajnosti, čast narodno-napredne stranke zahteva, da ne kapituliramo pred Schwarzom in Šusteršičem.

Iz slovenskih krajev.

Iz Št. Petra na Krasu. Pred kratkim se je tu osnoval „Sokol“. Pa kakor povsod je tudi tukaj dobil veliko nasprotnikov, kateri vse svoje kremplje stegujejo, da bi ga umorili. Toda ta misel se jim najbrže ne bode uresničila, kajti pri njem niso fantje, ki bi na vsak farški migljaj zatajili svoj narodni čut. Ta ustanovitev je kakor strela z jasnega zadela č. g. Tončka Abrama, ki se je ves penil jeze, ko je videl, kako so ga začele zapuščati ovce in namesto hoditi poslušati njegove fraze, rajši zahajati v sokolsko telovadnico. Da bi pa saj mrvice pomiril svoje razburjene živce, nabral si je par mlečnih Marijinih sinov in s temi ustanovil v Št. Petru čukarijo. Pa kakor se vidi, bode treba kmalu zapeti „memento mori“. Saj se sramujejo še celo znak nositi. Edini, ki ga nosi za vzorec, je predsednik Tone. Lep prizor se nam je nudil, ko so nekega popoldne marširali trije čuki, med njimi načelnik g. Tone. Ko imajo prispeli do neke hiše, kjer je stalo par ljudi, ga pobratima kar naenkrat zapustita. Ko Tonček vidi, da je ostal na cedilu, se obrne jezo nazaj in jima požuga. Toda fanta se nista zmenila za žuganje, ampak sta jo mirno rezala kakih trideset korakov za njim. Dragi Tonček, slabo imate vzgojeno svojo gardo. — Tone je razvidel, da bode šla stvar na tak način slabo naprej, zato je napel druge strune. Začel je ščuvati žene proti možem, kako da pustijo svoje sinove telovaditi pri „Sokolu“. Pa tudi tukaj jo je bil enkrat slabo naletel. Pri neki hiši namreč ni imela žena uspeha pri tem. Napotil se je nato sam k dotičnemu gospodarju in ga na vse mogoče načine spravljal h čukom. Gospodar ga nekaj časa posluša, nato mu pa kratkoma pokaže vrata, pri katerih je vstopil. Kajne Tonče, če ima človek smolo, je res žalostno? No, drugič se bode menda že premislili, predno greste ljudi izpreobračati. — Ustanovitev „Sokola“ je pa tudi trn v peti tukajšnjim demokratom, kateri so postali kar besni, ko so zvedeli, da je pristopilo k njemu tudi precejšnje število železničarjev. Ravna jo se kar po nemškem izreku, ki pravi: „Biegen oder brechen“. Pretijo jim, da bode vsak od službe odstavljen, kdor ostane pri „Sokolu“. Žrtv tega je posebno neki uslužbenec, ki s svojim zaslužkom preživlja svojo revno mater. Slednji dan jih mora požirati od svojih predstojnikov. Pri tem se posebno odlikujeta kurjač Princ in Žabkar. Ko so prosili za zboljšanje plač, jim prvi možakar reče: „Kar k „Sokolu“ pojdite, tam vam gotovo plačo povišajo“. — Zahtevamo torej od vodstva postaje, da naredi konec tem krivicam, ki se gode ubogim železničarjem, kateri ves dan za tisto majhno plačo napenjajo svoje mišice, potem pa še od par nahujskanih demokratov gnilob dan na dan požirajo surovosti.

Iz Toplice na Dolenjskem. Bralno in pevsko društvo „Toplice“ je priredilo v nedeljo, dne 31. julija veselico s sodelovanjem novomeškega „Sokola“ v korist pogorelcem na Potoku. Veselica je v vsakem oziru zelo dobro izpala. Čistega dobička je bilo 248 K 30 h. Ta vsota se je poslala županstvu občine Šmihel-Stopiče. Odbor bralnega in pevskega društva „Toplice“ se najiskrejeje zahvaljuje Dol. Sokolu za prijazno sodelovanje, vsem onim, ki so darovali različna darila, ter onim, ki so na katerikoli način pripomogli lepemu uspehu. Nazdar!

Splošni pregled.

Rusi o pangermanizmu.

Ruski vojaški list „Russkij Invalid“ govori zelo stvarno in temeljito o pangermanizmu, ki se javlja tudi v Rusiji in sicer povsod s takimi simptomi, kakor se je začel v dobi grunwaldske bitke. Še danes čutijo Rusi „Drang nach Osten“ in „Deutschland über alles“ je še danes nemški bojni klic. Nemcem so še danes Slovani neproduktivno ljudstvo, ki ni vredno samostojne eksistence. Znani pisatelj Karl Jeutsch se je še celo takrat spozabil, da je imenoval Slované gnoj, na katerem rasto drugi narodi. Nemško postopanje je še danes enako

onemu iz časov viteškega reda. Najprej gre trgovec, za njim pastir, za tem pa vojak. Nemci hočejo germanizirati rod za rod; pričeli so pri Pomorcih in Vendih, a kje bodo neki končali? Sedaj se Rusi torej popolnoma na čistem z nemškimi naklami. Dolgo so čakali in držali križem roke, a sedaj so se vendar zdramili. Ali da ne bodo nič ukrenili proti Nemcem v svoji državi, za to bode že skrbel pomnjeni dvor in z nemškim duhom prepojeno visoko uradništvo.

Pruski zgledi.

Finskemu narodu so odmerjeni težki dnevi in težek udarec preti pobiti nesrečni narod. Finski deželi preti popolna rusifikacija. Glasilo ruske ljudske zveze „Russkoje Znamja“ javlja, da je petrograjska vlada sklenila vsa imena finskih mest prekrstiti na rusko. Rusi so torej namenjeni slediti nemški zgled in hočejo od sedaj imenovati Helsingfors z imenom Aleksandrovsk, Nikolštadt pa Nikolajevsk in tako naprej. To je trden sklep in vlada ga misli izvesti, ako ostane helsingforski deželni zbor, ki se sestane 14. septembra, še nadalje v opoziciji napram vladi.

Položaj v Abesiniji.

Zdravstveno stanje Menelikovo se ni izpremenilo. Zdravniki, ki so kralja preiskali, so se pač izrekli, da so mu moči zelo opešale, ali sicer ni nobenega straha za njegovo življenje. Splošni politični položaj v Elijopiji je vključ malimi stalnosti zadovoljiv, ali pri tem ni izključen resen spor med Ras Olijem in Ras Mikaelom, katerih hoče priti vsak na površje. Če bi utegnili priti do bitke, bode vladne čete pomagale brez premisleka poslednjemu. Če se pa ne-koliko globlje pogleda v življenje Abesincev, se na mah opazi, da je obče mnenje zelo razburkano in da se bodo začeli nekateri rodovi nekoliko upirati proti vladi. Saj že sedaj vlada na zapadni meji Somalije vojno razpoloženje med posameznimi rodovi.

Dnevne vesti.

Prva salva dr. Tavčarjevega „kanona“ „Jutro“. Dr. Tavčar se rad pobaha, da dokler ima „kanon“, se nikogar ne boji. Misli „Slov. Narod“, s katerim je že toliko dobrega v narodno-napredni stranki pobil in uničil. Dr. Tavčarjev „kanon“ je dosedaj ignoriral „Jutro“. Včeraj pa je začel z nami oficijelno polemiko, kar dokazuje, da je „Jutro“ zadelo v Ahilovo peto dr. Tavčarja in dr. Trillerja.

Dr. Tavčarjev kanon preti in hoče tako ugnati „Jutro“. Preti „Učiteljski tijskarni“ in mladim ljudem v stranki, ki ničesar ne pomenijo in ki nikogar nimajo za seboj, preti celo z gospodarskim bojem. Poznamo terorizem kliče v narodno-napredni stranki, ki ga je stranka že do grla sita. Toda danes je stvar drugačna. Sedaj ima tudi ljudstvo „kanon“.

Za čast stranke in čistost njenega prapora! „Slov. Narod“ se jezi, da smo široki javnosti razkrili načrte dr. Tavčarja in dr. Trillerja. Pisali nismo drugega kot to, kar že delj časa ve in zna vsak ljubljanski občinski svetnik, pisali smo to, kar poroča danes „Slovenec“ korespondent iz Dunaja in pisali smo to, kar pišejo včeraj vsi od vlade najboljše informirani nemški listi. Stvar se pač ni dala skriti! Čemu se gospodje tako razburjate? Izjavite, da dr. Tavčar ne sprejme županskega mesta in dr. Triller ne deželnega odborništva, pa takoj utihnemo. Nam ni ne za Hribarja, ne za Tavčarja, ne za „mlade“, marveč le za čast stranke in za čistost njenega prapora.

Dr. Tavčarjeva samohvala. Živeimu županu Hribarju piše „Narod“ v včerajšnjem „uvodniku“ zgodovinski nekrolog, kakor da bi ležal župan na mrtvaškem odru. Niti besedice nima o zopetni izvolitvi Hribarja za župana, pač pa hvali dr. Tavčarja še bolj kot ga hvali sobotna izjava „Izvrševalnega odbora“. Urednik „Slov. Naroda“ ima nalogo, da od sedaj naprej dr. Tavčarja od dne do dne bolj hvali, ker pride volitev že v terek v občinski svet. Bralci „Jutra“ na dr. Tavčarjevo samohvalo ravno toliko dajo kot na dr. Trillerjevo prijaznost pred volitvami.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke je imel sejo, ter je — kakor piše „Narod“ — po daljšem posvetovanju sklenil, da stoji slejkoprej neomajano zvesto ob strani svojega načelnika, bivšega župana ljubljanskega Ivana Hribarja. — Večje budalosti gospodje niso mogli objaviti. Če so prvi dan po padcu Hribarja rabili za zvestobo daljše posvetovanje, kako dolgo bo še to posvetovanje v terek, ko bo zvestoba že tako omajana, da se bo župan Hribar moral zahvaliti za izvolitev!

Agent provokater! Neki sodišču dobro znani Zagorski je predsodnjem izzival iz „Narodnega doma“ prihajajoče Sokole, češ: „Liberalci, ali ne boste danes demonstriali“ itd. Izzivač je šel nato v kazino in le treznosti Sokolov se ima zahvaliti, da se mu ni ničesar pripetilo. Priče so na raz

polago. Tudi deželnovladni policaji. — Ta človek sicer ni vreden, da bi se sploh o njem govorilo, ali ker je obče koristno, da so javnost na njegova opozori, navajamo, da je znan „Hochstapler“, ki ni zmožen za nobeno službo in mu sploh ni mar za nobeno resno delo. Deloval je že najmanj v kakih desetih strokah, a povsod je bil vedno odslavljen. Predstavlja se za viteza, plemiča, stavbnega magistratnega asistenta, inženerja pri firmi Czechowiczka, tehnika, medicina, rezervnega častnika, dasi je bil še pred par dnevi agent za „biks“. Sedaj se pa baje pogaja z nemškim gledališkim ravnateljem za primeren angažma. Toliko v vednost onim, katerim hodi na pot. Nastopa vedno zelo elegantno, seveda burno glasno, hoteč vzbujati občo pozornost. Slovensko občinstvo svarimo pred tem vsiljivim nemškutarjem.

Razpust N. D. O. in klerikalci. Poroka se nam, da so razpust N. D. O. provzročili klerikalci. Že dolgo jim je bila vajeniška organizacija trn v peti. Imela je čez 300 članov, klerikalnih vajencev pa je bilo vedno manj. Sedaj jih imajo baje nekaj čez 30.

Postrežba bolnikom v deželni bolnici je vse prej nego uzorna. Pripetilo se je že celo večkrat, da so dobili bolniki na pol surov črn krompir za obed. Druga hrana je še pa navrh vsa mrzla. Če že zdrav človek tega ne more prenesti, kako ga hoče neki bolan želodec. G. Jarcu se priporoča, da gre včasih po dnevu trezen pogledati v kuhinjo, ne pa ponoči pijan nadlegovati bolnike. G. Jarc, ki se tako zelo zanima za bolnico, naj pojasni tudi javnosti, da li morajo na koži bolni reveži res laščiti pode po bolnici in da li je kje predpisano, da iztepavajo bolne ženske strašno se prašče preproge. Gospoda zdravniki seveda za to ne vedo, ker jim okroglolične nunice vse prikrijejo in utajijo.

Spolirano pismo s 15.000 K in ljubljanski policijski svetnik Lauter. Svetnik Lauter se je v tej zadevi „Zveze gospod. zadrug“ peljal na Dunaj in poizvedoval v rajonu dunajskega policijskega ravnateljstva po krivcih. Tam pa so mu baje namignili, da ga dunajska policijska služba nič ne briga in mu dali nasvet, naj gre le lepo v Ljubljano in naj tu polic. službo uredi, da bo kaj uspeha imela! — Dunajčani pri policiji dobro poznajo „Johann“ Lauterja.

„Prosveta“ vabi na prijateljski sestanek, ki se vrši danes, dne 24. t. m. ob 8. uri zvečer v hotelu Štrukelj.

Naša narodna mlačnost. Več slovenskih strank se pritožuje, da jim pošilja g. Šarc samonemške listke. Ne trdimo sicer, da hoče gosp. Šarc s tem izzivati slovenske stranke, vendar bi mu priporočali malo več pozornosti.

Narodna mladina krakovska v Ljubljani je lepo proslavila 18. dan avgusta t. l. Na dvorišču mestne hiše v Gradaški ulici št. 18. se je razvila na korist družbi sv. Cirila in Metoda na večer imenovanega dne ljubka domača veselica, ki je obsegala nastopne točke: telovadbo, letne čase, različne smešne prizore, igr s petjem: Dobra in huda Vila in naposled umetni ogenj. Vse točke so naši vrli dečki in marljive deklice prav izvrstno izveli in navdušili mnogobrojno navzočno občinstvo. S krasno veselico so bili jako zadovoljni gledalci, a še zadovoljnejša je z njo družba sv. Cirila in Metoda, ki je prejela lepo svoto 26 K. Srčna hvala naši narodni mladini — vsej, ki je sodelovala od male 4 letne Ljubice, ki je tako lepo deklamovala o pomladi, do velikana, ki se je prikazal poleg skratlja, najiskrenejša zahvala pa gospe Jerici dr. Kozinovi — duši te nepozabne priredbe.

Parnik „Trieste“. Parnik „Trieste“ je v ponedeljek zjutraj ob tričetrt na 5. uro dospel s 37 potniki v Trst.

Mazzinijanski tednik „Emanzipazione“ je prenehal izhajati, ker je vse uredniško oboje zaprto. Dne 21. avgusta t. l. je bilo namreč obsojenih nebroj Mazzinijancev radi razžaljenja Veličanstva. Na priziv državnega pravdnikstva je najvišje sodišče sedaj še vsem kazen zvišalo. Med obsojenci se nahaja celo uredništvo imenovanega tednika, dalje puljski in goriški poročevalec. Ker se pričakovana amnestija le ni izvršila, je moral sedaj tednik prenehati.

Graččin Plankenwarth na Zgornjem Štajerskem, ki je bila dosedaj v slovenskih rokah znanih Ljubljancev je kupil gozdar Vaclav Chytráček za 714.000 K.

Dela pri novem železnobetonskem mostu. Zgradba tega mostu, ki se je pričela začetkom julija, napreduje povsem polno. Ko bo oporna stena gotova še na levem bregu, prično postavljati odre za napravo oboka oziroma zgornjega dela mostu. Ta dela bodo potrebovala mesec dni. Na ta način bi bil most do druge polovice septembra malodane dovršen. Kakor je samoposebi umljivo, se mora taka stavba nekaj časa tudi sušiti. Izvedeli smo, da bo most sredi oktobra letos izročen prometu. Zgradbo mostu in vsa tozadevna dela nadzoruje mestni inženier Zupanc.

Na trg za živila donašajo kakor znano, tudi rake, toda cene za te živali so prav pariške. Kar je količjak lepšega in znatnej-

šega, se prodaja po 60 do 80 vin. To je pač nad vse pretirana cena, če se pomisli, da so ti raki včasih veliki, da bi jih človek lahko po kosilu sam še 15—20 z lahkoto použil.

Obrtna šola. Nadzorovanje obrtne šole je izročeno mest. stavb. svetniku Dufetu. Ali čudno se nam vidi to, da mož, ki vleče mesečno 200 K (!!) zato da bi zgradbo v prostem času nadzoroval, čepi tam cel čas med uradnimi urami, v uradu ga pa nikoli ni in ga stranke tam zastojni iščejo. Saj vleče vendar za uradne ure in delo na leto 2800 K in druge doklade, pa sedi zato na Mirju. Kakšen red pa je to? Take pri-tožbe se čujejo od strank. Privatni posli mestnih inženjerjev ne spadajo v urad; kdor jih hoče opravljati, naj jih le zunaj uradnih ur.

Jesenski hlad smo dobili. Temperatura je padla za 8° R.

Letina za krompir, fižol, repo, zelje in peso kaže povsod lepo. Kmet bo tega jeseni dovolj pridelal. Tako pripovedujejo kmetovalci po deželi.

Smrten padec. Ko je prišel sinoči okrog 8. ure 32 letni delavec Jos. Leitinger rodod iz Št. Petra na Štajerskem domov v Cerkveni ulici št. 21 se je v drugem nadstropju v pijanosti naslonil na ograjo mostovža, zgubil ravnotežje ter padel na dvorišče. Obležal je na licu mesta mrtev. Policijska komisija je odredila, da so truplo prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu.

Radodaren Miklavž. Minoli teden se je nek krošnjar v neki gostilni v Kolo-dvorski ulici precej nasrkal. V pijanosti je popustil na mizi neko škatuljo, katero mu je bil podaril nek njegov dalmatinski tovariš in odšel. Ko je pa pozneje prišel po njo, je bil presenečen, kajti v škatulji je bila moška žepna ura. Krošnjar je Miklavževo darilo oddal na magistratu, kjer naj se pravi lastnik zglosi.

Izgubljeno in najdeno. Dijak Valentin Šostarič je izgubil srebrno uro s kratko verzičco. — Uradnik Julij Cuznar je izgubil črno denarnico, v kateri je imel 25 K denarja. — Hlapec Josip Žorčič je izgubil rjavo denarnico, v kateri je bilo 14 K denarja. — Neka dama je izgubila svilnat dežnik. — Na južnem kolodvoru sta bila najdena 2 robca, bel namizni prt, plišast klobuk, 5 dežnikov, palica in mala ročna torbica.

Cegava je krava? Predvčerajšnjem zjutraj je policijski stražnik vjel na vrtu bivšega vojaškega oskrbovališča neko kravo, katere lastnik je še neznan. Kravo so odvedli v nek hlev. Lastnik naj se zglosi pri mestni policiji.

Tatinski berač. V neki kuhinji v Križevniški ulici je te dni neki berač izmaknil srednjo vsoto denarja in neopaženo odšel s plenom.

V Ameriko se je odpeljalo z južnega kolodvora 46 Hrvatov.

Društvene vesti.

Brežiški Sokol priredi dne 4. septembra t. l. v vseh prostorih Narodnega doma veliko narodno veselico, pri kateri svira polnoštevila veteranska glasba iz Zagreba. Rojaki! V nedeljo, dne 4. septembra t. l. vsi v Brežice!

Kolesarsko društvo „Gorica“ v Gorici priredi v nedeljo, dne 11. septembra t. l. povodom 15 letnice svojega obstanka za prvenstvo jugoslovanskega prvaka „Jugoslovansko dirko“, na progi Ljubljana-Gorica, 121 km. Maksimalen čas 5 ur. Odhod iz Ljubljane točno ob 6. uri zjutraj. Cilj: Gorica (rudeča hiša). Darila so sledeča: I. Velika zlata svetinja z napisom I. jugoslovanski prvak za leto 1910. Dragocen narodni trak z napisom „Prvi jugoslovanski prvak za leto 1910“. Diploma. II. Srednja zlata svetinja. Diploma. III. Mala zlata svetinja. Diploma. IV. Srebrna pozlačena svetinja. Diploma. V. Srebrna svetinja. Diploma. VI. Mala srebrna svetinja. Diploma. Vsi došli dirkači v maksimalnem času dobijo srebrno svetinjo in diplomu. Dirka se vrši v vsakem vremenu. Vložek 5 K. Dirka je odprta za vse člane jugoslovanskih kolesarskih društev. Prijave naj se pošiljajo na društvenega predsednika g. Rud. Drufova, Gosposka ulica št. 3. — Zaključek prijav, v soboto, dne 10. septembra t. l. opoldne. Na prijave brez vlog se ne bo oziralo. Bratska društva dobe tekem tega tedna še posebna pravila in prijavnice.

Slovenske Filharmonije oddelek koncertira danes od pol 5. ure popoldne naprej v hotelu „Tivoli“. Vstop prost. — Drugi oddelek igra od 8. do 12. ure zvečer na vrtu hotela „Tratnik“ (Zlata kaplja). Vstopnina 40 vin.

Razne vesti.

* **Neznani jezik.** Iz Kalkute se poroča, da je tamkajšnja osrednjo-azijska družba našla rokopise, ki so pisani v dosedaj popolnoma neznanem jeziku. Rokopis obsega pet listov, ki so najbrže odlomek kakega večjega dela. Dosedaj se je našlo le par zelo majhnih rokopisov, ki so pisani v tem popolnoma neznanem jeziku. S sedanjem novo najdbo pa bodo razvozljali tudi ta skrivnostni jezik.

* Avljatični polet v Zagrebu. V ponedeljek zvečer se je vojaški zrakoplov „Excelsior“ pod vodstvom stotnika Hofforyja vzdignil v zrak in poletel v Varaždin, kjer se je spustil na tla.

* Radi zapuščine kralja Leopolda. Radi zapuščine kralja Leopolda bo v kratkem času prišlo med vladno in princesinjo Luizo in Štefanijo do velikega procesa. Vlada namreč zahteva od ustanovitev belgijskega kralja delež v znesku 7 milijonov frankov, v kar pa princesinji nikakor nočeta privoliti.

* Prof. Ehrlich in njegovo zdravilno sredstvo. Profesor Ehrlich se neprestano trudi, da bi izboljšal svoje novo sredstvo. Sedaj je sestavil nov preparat in ga imenoval 606 Hezerideal. Novi preparat vsebuje samo tretjino strupa prejšnjega preparata.

* Statua Julija Cezarja v Livadiji. Iz Petrograda poročajo, da so pri kopanju temelja nove carske palače v Livadiji našli zelo umetniško, sedem metrov visoko marmornato statuo, ki predstavlja Julija Cezarja. Statua ima baje neizmerno veliko materijalno in umetniško vrednost.

* Kulturni boj na Španskem. Klerikalni baški klub v San Sebastianu je Canalejas razpustil, proti predsedstvu pa je vložila ovadbo. Karlisti in klerikalci namenjajo dne 28. t. m. prirediti v 80-tih krajih v Kataloniji velikanske demonstracije. Republikanci bodo pa vprizorili protidemonstracije.

* Pijavke v egiptovskih mumijah. Raziskovalcu Marku Armandu Rufferju se je posrečilo nenavadno odkritje. Že prej se je namreč opazilo v egiptovskih mumijah vnetje pljuč in jeter. Sedaj pa poroča imenovani raziskovalec v „British medical Journalu“, da se mu je posrečilo odkriti v mumijah poapnenjena jajčka pijavk. Imenovane mumije so stare že čez 3000 let.

* Največji ženski klobuk. V italijanskem oddelku bruseljske svetovne razstave je razstavljen klobuk, v čegar notranjosti ima dovolj prostora 24 mladih deklic, kakor se je izkazalo pred kratkim. Ta slammnik, izdelek italijanske slammnikarske industrije, ima 3 m 25 cm premera, visok je 80 cm, obseg pa znaša 10 m. Ta veliki slammnik seveda niso mogli izdelati v nobeni sobi ali tovarniškem prostoru, ker bi ga potem ne mogli prenesti skozi vrata; naredili so ga na prostem. Tudi ni bilo lahko, spraviti ga iz Italije v Bruselj. Za ogromni slammnik se je porabilo 6 km slammnatih kitic. Mogoče se bo našla po zaključeni razstavi kaka modna dama, ki ga bo kupila.

* Komarji ob Reni. V pokrajinah ob zgornji in srednji Reni pojavilo se je toliko komarjev, da pomenjajo za prebivalstvo neznosno muko. Kamorkoli kdo stopi, česar se dotakne — vedno in povsod se vsujejo vanj komarji in ga opikajo celo skozi obleko. Delavci na polju si morajo zakriti obraz in roke, da morejo prestat. Po vsakem piku oteče koža in neznosno žge. Poskusilo se je vse mogoče, da bi se napravilo konec komarski nadlogi, a brez uspeha. Sedaj je vlada odredila zažiganje smole in upajo, da bo to pomagalo. Komarji so se v toliki množini izlegli vsled dolgotrajne povodnji.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Strahovit poraz nemškutarjev v celjski okoliški občini.

Celje, 23. avgusta. Pri občinskih volitvah v celjski okoliški občini so Slovenci v dveh razredih sijajno zmagali. V tretjem razredu so dobili Slovenci 507, Nemci borih 143 glasov. Razmerje v drugem razredu je 52 slovenskih proti 37 nemškim. V drugem razredu so prišli Slovenci vsi do zadnjega na volišče. Navdušenje je velikansko. Nemškutarji so se popoldne poskrili in so strahovito poparjeni. Tudi v prvem razredu je zmaga skoro zagotovljena.

Moravski deželni zbor.

Brno, 23. avgusta. Moravski deželni zbor je sklican na dan 19. septembra. Deželni zbor bo predvsem razpravljal o vprašanju saniranja deželnih financ.

Čehi in katoliški shod v Inomostu.

Praga, 23. avgusta. „Narodni Politika“ poroča, da so vsi češki duhovniki odpovedali svojo udeležbo na katoliškem shodu v Inomostu. Shoda se bo udeležilo le par konservativnih plemičev in njih uradniki.

Nemški cesar pride na Dunaj.

Dunaj, 23. avgusta. Nemški cesar pride prihodnji mesec na Dunaj, da cesarju osebno častita k njegovemu osemdesetletnemu jubileju. 16. septembra odide v južno Ogrsko, kjer se bo udeležil velikih lovov. V cesarjevem spremstvu se bodo nahajali na lovu prestolonaslednik Fran Ferdinand, nadvojvoda Jožef in knez Fürstenberg. Dne 20. septembra pride nato na Dunaj, kjer bo zelo sijajno sprejet. Dne 21. septembra se vrne zopet v Berlin.

Prestolonaslednik v Inomostu.

Dunaj, 23. avgusta. Prestolonaslednik Fran Ferdinand je prišel danes dopoldne v Inomost in si najprej ogledal grad Ambros. Ob pol 12. uri je obiskal s svojim spremstvom ministrskega predsednika barona Bienenrtha v njegovi vili, kjer se je vršil banket. Prestolonaslednikov obisk je Bienenrtha jako neprijetno presenetil, ker mu o obisku ni bilo popolnoma ničesar znano.

Zdravstveno stanje princa Lichtensteina.

Dunaj, 23. avgusta. Zdravstveno stanje princa Lichtensteina je nespremenljivo. Vendar se splošno smatra, da se mu bo zdravje v najkrajšem času obrnilo na bolje.

Sestanek Aehrenthala s San Giulianom.

Solnograd, 23. avgusta. Sestanek avstrijskega ministra grofa Aehrenthala z ministrom San Giulianom je sedaj natančno določen na dan 29. avgusta. Ministra bosta stanovala v hotelu „Europa“, kjer bosta imela tudi konferenco. Konferenci bo prisostvoval tudi italijanski poslanik na Dunaju, Avarna.

Stavka mlinarskih delavcev v Budimpešti.

Budimpešta, 23. avgusta. Stavka mlinarskih delavcev v Budapešti še vedno traja. Položaj je neizpremenjen. Obe stranki delata za vse slučaje druga drugo za odgovorno.

Ulanska deputacija v Petrogradu.

Petrograd, 23. avgusta. Ulanska deputacija polka št. 5 v Varaždinu si je danes ogledala vse zanimivosti mesta in je nato odpotovala v Moskvo. Imejitelj tega polka je namreč ruski car in praznuje letos svojo 25letnico.

Ruski car pride na nemške vojaške manevre.

Berlin, 23. avgusta. Iz zanesljivih virov se poroča, da je nemški cesar odpotestal na ruskega carja posebno pismo, v katerem ga vabi na velike vojaške manevre. Car se bo baje najbrže odzval vabilu.

Kolera v Italiji.

Rim, 23. avgusta. Tekom današnjih 24 ur so se pojavili sledeči nadaljni slučajji kolere v južni Italiji: V Drinitopolu štirje novi slučajji, dva bolnika sta umrla. V Cernigoli en slučaj; v Margariti di Savoia dva slučajja, en bolnik je umrl. V Tranu je zbolelo devet oseb, štiri so umrle; v Tarletti zbolelo 10 oseb, štiri umrle. Iz drugih krajev še niso došla poročila.

Varnostne odredbe radi kolere v Švici.

Bern, 23. avgusta. Zvezni svet je izjavil, da sta kraja Bari in Oggia radi razširjajoče se kolere v veliki nevarnosti. Zaukazal je, da se morajo odrediti najširše priprave.

Katoliški shod v Augsburgu.

Augsburg, 23. avgusta. Danes je bil odprt v Augsburgu nemški katoliški shod. Predsednik shoda se je v svojem nagovoru dotaknil tudi boromejske enciklike in je izjavil, da je bilo ogorčenje protestantskih nemških krogov v začetku lahko umljivo, ker protestanti enciklike baje niso pravilno razumeli. Popolnoma nerazumljivo pa je, da so se radi enciklike vzbujali tudi drugi narodi in to sicer še potem, ko je papež že izjavil, da v encikliki nikakor ni mislil žaliti protestantske vere. Na shodu se je dalje zelo obširno razpravljalo o katoliškem svetovnem naziranju. Papežev tajnik kardinal Merry del Val je odposlal na shod posebno pismo in je podelil obenem vsem udeležencem katoliškega shoda papežev žegen.

Nemiri v Nikaragui.

Novi Orleans, 23. avgusta. Čete generala Estrade so mesto Managua že zavzeli. Po najnovejših poročilih predsednik republike Madriz še ni odložil svojega mesta in tudi ni pobežnil iz dežele, ampak se še vedno nahaja v mestu Managua. Čete generala Estrade so proklamirale predsednikom republike brata generala Estrade.

Ponesrečena angleška ladja.

London, 23. avgusta. Pri hitrostnih poizkušnjah angleškega vzhodnoazijskega brodovlja se je včeraj pri Waihaiwaju ponesrečila angleška križarica „Betford“. Več mornarjev je utonilo.

Strašen požar v Ameriki.

New York, 23. avgusta. V Montani razsaja strašen požar, ki je dosedaj uničil že osem mest. Osemnajst drugih mest se nahaja v veliki nevarnosti. Dosedaj je zgorelo že nad 200 ljudi, čez 500 jih je smrtno nevarno ranjenih. Vzrok požara ni znan, vendar so ga najbrže povzročili brezposelni delavci. Posebno huda usoda je doletela mesto Wallace. Mesto se nahaja v dolini, ki je krog in krog obdana od gričev, ki so popolnoma poraščeni z gozdovi. Vsi gozdovi so v ognju, vsaka pomoč je izključena. Požar se razširja s hitrostjo 1 km na uro. Pogreša se okoli 300 gozdarskih uradnikov, ki so najbrže vsi postali žrtve nesreče.

Borzna poročila.

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani, 23. avgusta 1910.

Naložbeni papirji.		Kurs	
		denarni	blagovni
40/0 majeva renta		93.60	93.80
42/0 srebrena renta		97.30	97.50
40/0 avstrijska krona renta		93.55	93.75
40/0 ogrska		91.85	92.05
40/0 kranjsko deželno posojilo		95.25	96.25
40/0 k. o. češke deželne banke		97.50	98.50
50/0 rusko državno posojilo		103.45	103.95
Srečke.			
Srečke iz leta 1860 1/2		232.—	238.—
1864		324.—	329.50
tiske		155.50	161.50
zemeljske I. izdaje		299.25	305.25
II.		280.75	286.75
ogrsko hipotekne		249.25	255.25
dunajske komunalne		529.—	539.—
avstrijske kreditne		521.75	531.75
ljublanske		84.—	90.—
avstrijskega rdečega križa		63.25	67.25
ogrskoga		38.25	42.25
bazilika		29.—	33.—
turške		255.50	256.50
Delnice.			
Ljubljanske kreditne banke		440.—	444.—
Avstrijskega kreditnega zavoda		664.—	664.50
Dunajske bančne družbe		546.75	547.25
Južne železnice		113.—	114.—
Državne železnice		744.50	745.50
Alpine-Montan		746.75	747.75
I. Hrv. slav. sladkorne družbe		645.—	655.—
Živnostenske banke		265.50	266.50
Valute.			
Cekini		11.37	11.40
Marke		117.40	117.60
Franki (Napoleon)		19.08	19.11
Lire		94.60	94.80
Rublji		2.53	2.54

Lastnik in glavni urednik: Milan Plut.

Odgovorni urednik: Vitomil Feodor Jelenc.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Za informacije se plača 10 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti lahko v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Gostilna N. D. O. ulica Karadori št. 18. Trst se priporoča p. n. gostom in čitateljem „Jutra“ kadar pridejo v Trst, da jo posetijo. Na razpolago so gorka in mrzla jedila, izborna pristna vina in prenočišča, vse po najnižjih cenah. Gostilna je v bližini južnega kolodvora. — Za obilen obisk se priporoča Hinko Kosič, voditelj. 77/18—21

Avtomobil za štiri osebe se jako ceno proda. Šebenik, Spodnja Šiška, Knezova ulica. 136/6—12

Dobro ohranjena otročja postelja se proda. Vpraša se v Spod. Šiški, Nove ulice št. 228, I. nad. 214/1—1

Sode iz belega hrastovega lesa, trpežni, močni

Sode od finega špirta vinski sodi

krasni izdelek, iz belega hrastovega lesa, močne, trpežne, popolnoma nove iz tovarne špirta za fini špirit in za vino pripravljene, za vsako vino izborni, takoj rabljivi za kar se jamči, odda v velikosti po 300, 400, 500, 600, 700 do 1000 litrov držče, na zahtevo tudi 100 do 200 litrov ali manjše po prav solidni nizki ceni

IV. A. Hartmanna naslednik
Avg. Tomažič,
Ljubljana, Mar. Terezije c.

Cene nizke in solidne
točna postrežba

Poletna oblačila

za gospode in dečke kakor tudi damska konfekcija se prodaja zaradi minule sezije

pod vsako ceno
v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović
v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

PI?
IKO
PO?

Najboljša ura
sedanjosti:
zлата, srebrna, tula,
nikelnasta in jeklena se dobi samo pri

PI?
IKO
PO?

H. SUTTNER
Ljubljana, Mestni trg.
!! Lastna tovarna ur v Švici. !!
Tovarniška varstvena znamka:
„IKO“

PI?
IKO
PO?

PI?
IKO
PO?

Kinematograf „Ideal“

Franc Jožefova c. 1. Hotel pri Maliču. Nasproti glav. pošte.

Spored od srede 24. do petka 26. avgusta.

1. Skozi Norveško. (Po naravi.)
2. Cola di Rienzo. (Zgod. drama.)
3. Gospodična Glarkes. (Variété.)
4. Ukrajeni otrok. (Drama v barvah.)
5. Nikdar v zadregi. (Komično.)

Dodatek k zadnjima dvema predstavama ob 7. in pol 9. uri zvečer:

6. Muha. (Po naravi.)
7. Zvijalec. (Komično.)
8. Doli z ženskimi pravicami! (Komično.)
9. Luka bi rad poročil gospodarjevo hčer. (Komično.)

Ob lepem vremenu se vrši zadnja predstava na vrtu.

Ob torkih in petkih koncertuje Slovenska Filharmonija.

Vinski sodi

novi iz slavonskega hrastovega lesa, izparjeni in ovinjeni
od 56 do 65 litrov

100	120
150	180
200	250
250	800

se dobivajo po prav nizki ceni pri

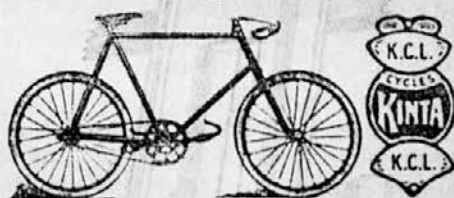
M. Rosner & Komp.

v Ljubljani, poleg pivovarne „Union“.

Edino zastopstvo in zaloga
„Prve hrv. tvornice sodov“ v Novski.

Model 1910.

Edino zastopstvo znamke

Kinta

je v teku in trpežnosti nedosežno kolo sedanjosti.

Zaloga Puch-koles.

Sprejema kolesa v popravo, emajliranje in poniklanje ter izposojevanje koles.

- Točna, solidna in cena izvršitev. -

K. ČAMERNIK, Ljubljana

Dunajska cesta št. 9.

... Ceniki na željo br. brezplačno. ...

Blagajničarka

ki je večša knjigovodstva in strojepisja se sprejme takoj.

Ponudbe sprejema Fr. Iglič, trgovina s papirjem v Ljubljani.

V hotelu „Tratnik“ „ZLATA KAPLJA“

Sv. Petra cesta šte. 27

danes koncert

SLOVENSKE FILHARMONIJE

Začetek ob 7. zvečer.

Spominjajte se družbe
sv. Cirila in Metoda!

„Narodna kavarna“

Fran Krapeš.

ETERNIT-tovarna

Patent HATSCHEK

Najboljše pokrivanje streh.

Generalni zastop: V. Janoch & Comp., Trst.

Glavna zaloga:

T. KORN, Ljubljana.

Vi prihranite denar!
Automatični namizni prižigalnik

(poraben tudi kot žepni prižigalnik) oblastveno zavarovan, izvršen iz krogel avstrijskih Mannlicherjevih pušk.

Lepo darilo!

K 3.80

Lepo darilo!

JOSIP SCHUNDER tehnična pisarna Dunaj XIII., Hütteldorferstrasse 237/V.

Preprodajalci dobijo velik popust! — Pošilja se samo po poštne povzetju. — P. n. restavratiji in kavarnarji izjemne cene.

Tapetnik D. Puc

Ljubljana, Marije Terezije c. 16

se priporoča za vsa dekoracijska in tapetniška dela. Divani, otomani, modroci se izdelujejo po najnižji ceni.

Telefon interurban šte. 129.

Valjčni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:

Boštjančič & Gruden, Stolni trg št. 9.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavnica K 5,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2

Reservni fond K 450.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča

Promese zemljiških srečk k žrebanju 5. septembra t. l. po K 5.50

k žrebanju tiskih srečk 1. oktobra t. l. po K 8.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po čistih

4 $\frac{1}{2}$ %.

Delniška družba

združenih pivovaren Žalec in Laški trg

v Ljubljani,

priporoča svoja svetla in črna piva.

Ravnateljstvo v Laškem trgu.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

52—9

patentirani dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom, „zistem Marzola“.

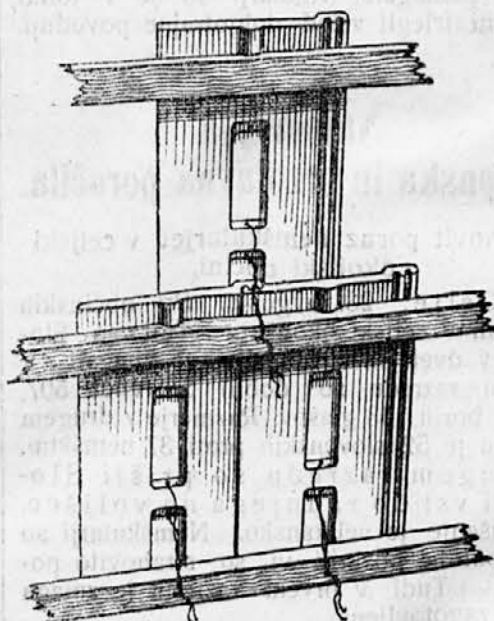
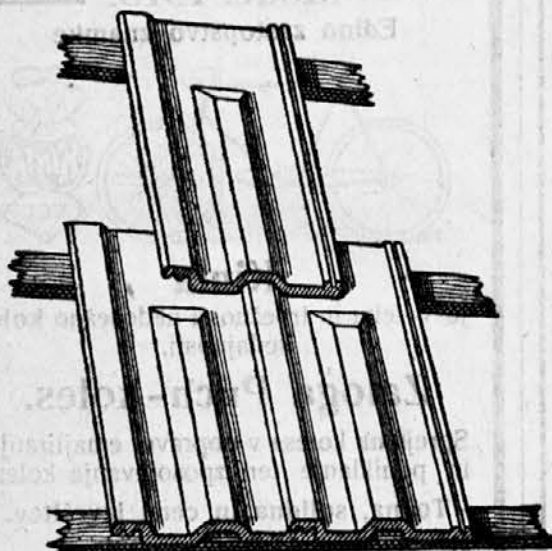
Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanjosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis

Spretni zastopniki se iščejo.

Tovarna vozov

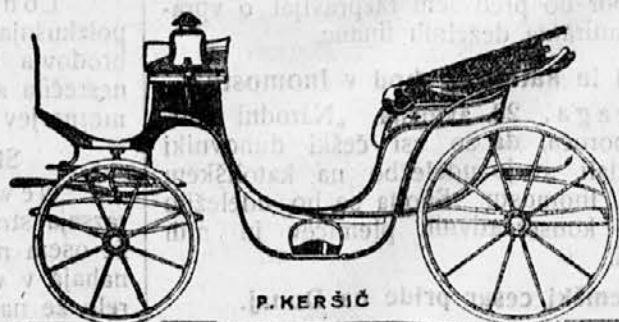
Peter Keršič v Sp. Šiški

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.

Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

P. KERŠIČ

Za točno in solidno delo se jamči.
Že rabljeni vozovi se jemljejo v račun.